

Publicerad 2014-06-16 10:42 av den nakna poeten

*en summering igenom ett liv med olika möten hur varför rädslan
att förlora något man har men det kan man inte men man kan göra så man förlorar det man har*
mötet och förlusten framförallt det där i mellan

igenom ett liv ser man saker igenom att bli berörd känner man saker
igenom att bli sedd blir man berörd igenom att beröra ser man saker

som påverkar ens liv sinne kropp tankar syner hat kärlek mod rädslor
förutfattade meningar värderingar som kommer forma personligheten

till den du är i dag eller kommer att bli i framtiden som kommer att göra
att du bemöter människor som är främmande nyfikna intresserade av dej

du av honom henne men ni är båda rädda för varandra för ni bär på
minnen känslor sorg vrede man ser ett betande mönster hör ord eller

att denna främmande individ har ett sätt som liknar eller påminner om
någon mindre önskad i sitt liv som har slagit skrikit bråkat förbjudit en

till sin egen identitet och har tvingat sin partner att leva igenom en
identitet ihop dikterad och bestämd av honom eller henne och när

man fått nog och bryter sej ut ur ett sådant här tortyrförhållande av
fysisk och psykisk misshandel så är det livs viktigt att inte glömma

vem man föddes till och vem man var innan man började leva ett annat
liv under ett sjukt tvång som hon han älskade och lät sej försvinna och

utplåna sin identitet och personlighet glädje och goda vänner till någon
som inte ens partner kände igen med tiden som denna fick skit för då

och så för att hon han inte känner igen betande mönstret eller det tillgjorda
ledet i rädsla för att slippa konflikt och att vara till lags att leva på hoppet

att det finns lite kvar ut av det som fanns där när man möttes som man
älskade starkt och lever på hoppet av det minnet i en förlorad värld av

kärlek som inte finns kvar men det gör det ej allt det man har gått igenom
som jag skriver här eller om man har gått igenom något annat eller bara

ren glädje alla dessa syner att beröra eller bli berörd hat kärlek känslor

minnen preses allt runt om en formar och stöper en efter sin egen väg

ut av det man inte vägrar sej skälv att se det kommer att göra dej till den
du är i dag och det kommer att påverka ditt möte med främmande personer

i din framtid med förutfattade meningar och känslor för dom baserade och
förankrade i från det förflutna känslomässigt och bedöma dom från dom som

du aldrig har mött än i framtiden och det gör dej blind för verkligheten där
du står nu och missar allt runt om dej på grund av det förflutna som

skrämmar dej med smärtan av det som har hänt och fyller dej med
rädslan att det ska hända igen i framtiden som inte existerar än för den som

jag skrev om nu hör till det förflutna så glöm aldrig vem du födes till så du
vet hur du ska hitta hem till dej skälv igen till ditt eget hjärta och själ glöm

inte dom som berörde dej för det är dom som är äkta och betyder något som
man lätt glömmar och ser mindre av när man försvinner in i kärlekens trask

på upptäcksfärd utsvulten på kärlek livrädd men starkt driven av behovet och begäret ut av att suga
nektarinens ur denna vackra blomma och varnings

klockorna ljuder allt mindre till slut till total tystnad jag blir döv jag blir blind
jag är totalt kär i en värld för endast två allt vi gör och säger berör och blir

berörd är magiskt ögonen håret kindbenen käkbenen vaderna låren gångstilen
fötterna fingrar handen foten tårna energin som glöder i hennes vackra ögon

ögonbrynen ligger så vackert och noppade den smala midjan till den formade höften som vacker Rocco det
finns inget att lägga till eller att ta bort hon är

fulländad med den känslan lever man farligt och är utlämnad till preses allt
utan att blinka skulle man ta en kula utan att blinka jag vet inget annat sätt

att beskriva min egen känsla när jag blir kär och förlorad i mej skälv jag slutar
att existera och lever bara för henne hon fin ständigt i minna tankar lusta

önskan drömmar och hopp framtida planer jag tänker hela tiden på henne jag
ser vart enda steg hon tar lede blinkning när hon är glad eller ledsen frustrerad

hur hon talar vem hon talar med hur hon har flätat håret eller ej när hon är målad eller ej när hon klär sej eller ej eller klär av sej jag analyserar varje

millimeter av henne först med ögonen sedan med händerna näsan tungan kroppen hjärtat känslorna med själen jag får henne att njuta som jag av henne

varje dag är ett nytt äventyr med nya färger vid hennes sida och någonstans där är det jag tappar mej skälv för allt jag var är då borta då jag är förlorad av

det jag nu har nämnt och det är mitt dilemma av tråkiga minnen i mitt liv som finns i mitt minne nu ut av några jag älskade och älskar som jag mötte och

förlorade allt men dom alla lös upp mitt mörker efter den väg som jag har vandrat visst att jag har varit ledsen arg frustrerad och sagt dumma fula

idiotisa saker i vrede eller svart sjukt tillstånd saker som jag gjorde och inte bord ha gjort för att jag inte såg klart i situationen eller bara var dum i huvet på

grund av olika preparat som förstärker idiotiet i mej och blir okontrollerbara på ett enkelt begrepp men jag har aldrig glömt vad jag föddes till och vart jag

kommer i från eller vilka som berörde mej då jag återvänt för att börja om mitt liv mentalt och i verkligheten någon stans där jag gick av vägen och förlorade

mej skälv utsvulten och förlorad på kärlek i någon som jag mötte i mörkret som lös upp och såg bara mej där så igenom ett liv blir man berörd och ser saker och

det är igenom att bli berörd man ser saker i ens liv som inte fanns där innan detta möte i mörkret som det nu lyser upp det är så vackert att varnings

klockornas inte längre hörs men på andra sidan varför ska dom finnas i denna vackra värld där jag känner värme och kärlek det är mitt dilemma varje gång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten